

Dag 6: 24 September: Lake Powel -Lee's ferry Campground

Bijgevolg zijn we wat later op. 7u30 aan 't ontbijt, goed en uitgebreid.

Nog vlug onze was in de lavabo wassen en aan een constructie van kapstokken te drogen hangen.

Page is een 'water'stad. Er is de Glen Canyon dam die sinds de jaren 50-60 de Coloradorivier ophoudt met een groot Lake Powel stuwmeer. Voor veel Amerikanen uit de steek is Lake Powel wat voor ons de Noordzee is. Vooral watertoerisme. Overal zien we boten op karretjes achter de typisch Amerikaanse pick-ups. We rijden van toerist-info naar toerist-info. We krijgen helaas te horen dat de 80m hoge en lange natuurlijke 'Rainbow Bridge' niet meer kan bezichtigd worden, moest de dag er voor gereserveerd zijn. We proberen nog eens in de haven om een privé-vaart te versieren. Ook dat lukt niet. We downsizen, zijn er misschien kajakken te huur? Nee niet voor 3... Het valt wat tegen vandaag. Of zijn we niet goed voorbereid? Enfin, beter dan dat kayakende Franse koppel die door de zware golven van speedboten in het water geraakten, beide gsm's nat!!! Jammer van al hun foto's. ik hoop dat ze een en ander kunnen recupereren.

Enfin, misschien toch een 'hike' dan, een trektocht. Er zijn er wat kleine gemakkelijke in de buurt, maar Ghislain verkiest de moeilijke. Hij was immers voor deze reis net op 'hoogtestage' in Oostenrijk. Hij wil dus vooruit. Die moeilijke hike-trip vinden we 45 minuten rijden verder ... Lee's Ferry Campground. Een goudzoeker probeerde zijn geluk op die plek. Hij had kolen nodig voor zijn

pompen. Aanbrengen via de Coloradorivier lukte niet want de stoomboot soupeerde de eigen kolenvracht bijna op tegen die op zijn bestemming was. Een bergpad naar een koolmijn hogerop was de oplossing.

Na wat moeite vinden we die 'hike'head en we zijn vertrokken om de berg te beklimmen, al valt er opeens een druppel. Toch regen?

We laten ons niet uit ons lood slaan en met berggeit, euh bergbok Ghislain op kop vatten we de moeilijke tocht aan. Stapje met stapje geraken we toch groot halfweg. Intussen zien we grotere regendruppels. De voetstappen op het zanderige pad worden minder zichtbaar.

Zouden we niet beter terugkeren? Ghislain kijkt toch nog wat verder, maar daar komt nog extra wind. Samen uit samen thuis, we vatten de terugtocht aan, vinden opeens de weg niet terug. Voor het eerst gaat de stem van Lieve fors ophoog. 'We zijn verkeerd'. Gelukkig vinden we toch de weg naar beneden.

Om te compenseren hiken we nog wat verder langs de Colorado rivier waar idyllisch een aantal bootjes en kajakken varen. De regendruppels worden intussen dikker. We keren nog eens om en kletsnat komen we aan de auto.

Vandaag lukt het duidelijk niet, maar we zijn blij het geprobeerd te hebben. Op de terugweg giet het. Eerst zagen we geen bergtoppen meer, daarna is de weg bijna niet meer zichtbaar, het water spat omhoog, er zijn geen goten, ik moet het stuur goed vasthouden, de gaspedaal wat inhouden... nooit gedacht dat we in de streek zo'n regen zouden zien.

We frissen ons op in het hotel. Ik strijk zo waar mijn gewassen hemd vol valse plooien. Ook de natte onderbroeken worden wat gestreken. Misschien zijn ze dan morgen droog.

Tegen onze principes in doen we opnieuw een fles wijn open en eten op hotel een paar hamburgers en een kipschotel... met frietjes graag.